

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

lidt af et forsøg; netop dette med fondstanken er et forsøg, og derfor syntes man ikke, at man i hvert fald i starten skulle sætte beløbet for højt. Skulle udvalget komme til det resultat, at man måske kunne gå lidt højere, er det da noget, jeg for min del ikke ville se på med alt for strenge øjne.

Spørgsmålet om miljøfredning var det ærede medlem også inde på. Det er vel sådan, at en egentlig miljøfredning hovedsagelig må finde sit hjemsted i en anden lovgivning end den her foreliggende. Jeg vil gerne pege på, at byplanloven åbner mulighed herfor. Men det er klart, at man hele tiden må være opmærksom på de steder, hvor den naturlige ramme ligger for en miljøfredning; for den separatfredning, der her er tale om, kan i visse tilfælde være grænsende til det værdiløse, hvis man ikke nu er opmærksom på, i hvilken sammenhæng en bestemt bygning kommer til at fremstå.

Det ærede medlem hr. Knud Østergaard nævnte de private bestræbelser, der finder sted, på lokalt initiativ i reglen. Jeg er vidende om — og man har da også kunnet læse det i dagspressen — at disse private bestræbelser nu synes at blive samlet på landsplan i en lidt større sammenhæng og at få et særligt organ, og jeg vil gerne understrege, at er der noget område, hvor det er naturligt for det private og lokale initiativ og staten at arbejde snævert sammen, er det netop dette. Jeg tror også — og det kan også være et svar på de betragtninger, som det ærede medlem hr. Westerby kom med — at der ad denne vej, ved dette samarbejde, kan kaldes flere penge frem; det er jo sådan en gang imellem — retfærdigt eller uretfærdigt — at der kan stå mere sympati om et privat initiativ i denne forbindelse end netop om et statsligt. Derfor vil jeg tro, at den sympati, der her kan fremstå, måske kan være med til at kalde private midler frem, som kan gøre det lidt lettere at løse de opgaver, der forestår.

I den forbindelse bør jeg vel også understrege det, som det ærede medlem hr. Svend Haugaard kom ind på, nemlig at byggeindekstallet, som det er naturligt at nævne i forbindelse med det beløb, man

søger, måske i virkeligheden ikke viser tilstrækkeligt om, hvor dyrt det er at foretage reparationer netop af denne art, fordi man jo ikke her kan drage de moderne mekaniseringsmomenter ind i processen på samme måde, som man kan ved nybyggeri.

Det ærede medlem hr. Poul Dam var inde på den tanke, om man kunne finde et repræsentativt udvalg af yngre bygninger og — forstod jeg — finde frem til en en bloc-fredningsbestemmelse for dem. Jeg er ikke helt sikker på, at man skal gå den vej. Det er jo også sådan, at det hele tiden har været en forudsætning for dette lovforslag, at de 400.000 kr. og de private midler, der kan tænkes at komme på en eller anden måde, ikke var nok, men at man i den givne situation, hvis man stod over for et særlig værdifuldt bygningsværk, som man ikke kunne magte med fondens eller med private midler, kunne søge en særlig bevilling, og her vil jeg ikke tro man skal gøre det på buketfacon, men gå mere kasuistisk frem og tage det tilfælde for tilfælde.

Endelig nævnedes det ærede medlem hr. Poul Dam spørgsmålet om visse bygninger, som omfattes af eksterritorialretten. Tager vi et givet lands ambassade, er denne ambassade et stykke af dette land på dansk grund, og vi har derfor ingen mulighed for at anvende dansk lovgivning her. Jeg kan imidlertid oplyse, at der i al stilfærdighed administrativt og praktisk foregår et samarbejde mellem ejerne af sådanne bygninger og det særlige bygningssyn, et samarbejde, som gør, at der ikke øves, hvad vi kunne kalde vold mod disse bygninger.

Det var interessant at høre det ærede medlem hr. Knud Hertlings oplysning om, at man måske forregnede sig, hvis man troede, at denne lov ikke kunne have en ret betydelig interesse for Grønland. Det har glædet mig at høre, og det har også glædet mig at høre, at det uvildighedsprincip, som jo kan være af stor betydning netop for grønlandske forhold, kan komme frem, hvis disse tanker i alt væsentligt får lovform.

Jeg tror ikke, der er flere bemærkninger for mig at gøre, men jeg må måske endnu en gang understrege — da det er kommet så stærkt frem, at beløbet kan siges at være forholdsvis lille — at denne lov ikke kan